

klædt en 164-årig sparekasse af helt ind til skindet, ved at man har omdannet den til et aktieselskab osv., så synes jeg ikke, at jeg har nogen særlig rosende ord at sige om det offentlige repræsentanter i bestyrelser, det være sig sparekasser, banker og i det her tilfælde i ATP.

Jeg betragter det mest som et job, der giver lidt penge, og hvor man skal gå til en 2-3 bestyrelsesmøder om året uden i øvrigt at sætte sig ret dybt ind i, hvad det er, der foregår. Så jeg kunne godt tænke mig at vide lidt mere indgående, hvad det er, der har fået ministeren til at fremsætte den del af lovforslaget.

Jeg så meget hellere, hvis der endelig skulle nogen ind, at det så blev nogle, der virkelig var indskydere i ATP-systemet. Her forstår jeg, at for at komme ind i ATP skal man gå igennem en eller anden stor organisation. Det var måske også noget af det, man skulle kigge på, både hvordan ATP styres, og hvordan Lønmodtagernes Dyrtdisfond styres. Og sådan kunne jeg blive ved.

Den anden del af forslaget, den del med at udbetale den såkaldte kompensation, har Dansk Folkeparti ikke de store bemærkninger til. Jeg vil dog sige til ministeren, selv om det kan være, at der gælder andre regler her: Er der ikke noget med, at man normalt, hvis man vil regulere noget, aldrig går længere end 5 år tilbage? Her går man helt tilbage til 1988, på grund af at det er en magisk dato i relation til dette foretagende. Men om det skal være 1988 eller 5 år tilbage, det forstyrrer ikke Dansk Folkepartis nattesøvn.

Vi vil godt støtte den del af forslaget, men den anden del af forslaget er vi dybt kritiske over for. Jeg kunne forestille mig, at der kunne være partier, efter det, vi har hørt her i salen i dag, der kunne finde på at stille et ændringsforslag. Der kunne måske også være et flertal af partier, hvis både SF og Enhedslisten, og jeg forstod også V og K, er kritiske over for det, som kunne stille et ændringsforslag, der tager den del af lovforslaget ud, indtil vi har fået set nærmere på det offentlige repræsentant.

Men alt i alt både et plus og et minus, men nok mest et minus.

Arbejdsministeren (Jytte Andersen):

Bortset fra Enhedslistens hr. Frank Aaen har alle partier i og for sig været med på den del af forslaget, som handler om, at man skal give virksomheder kompensation for det, jeg vil definere som en uretfærdighed eller en urimelighed.

Hr. Tom Behnke spurgte om argumentationen for den del af forslaget som forudsætning for endelig stillingtagen. Han spurgte, hvorfor man skal have det, og hvorfor det skal være med tilbagevirkende kraft. Der er svaret rimelighedsbetragtninger, retfærdighedsbetragtninger. Der er 200 virksomheder, der ikke har fået kompensation, siden arbejdsmarkedsbidraget blev indført, fordi der har været uklarhed i den gældende lov fra 1988. Det er en lille ting, det drejer sig om 3½ mio. kr. Vi har gerne villet sige til de virksomheder, at det er fair nok, det er rimeligt nok, at den uretfærdighed, som de virksomheder måtte have oplevet, fejles væk. Det er sådan set begrundelsen for det.

Med hensyn til den anden del af forslaget med udpegning af en offentlig repræsentant er der noget, der tyder på, at vi i bemærkningerne ikke har fået det formuleret præcist nok. Når hr. Aage Frandsen med den jyske sindighed, som i øvrigt altid præger hr. Aage Frandsen, næsten kan hidse sig lidt op over statsbureaukrater, vil jeg i hvert fald godt bidrage til det mere fredssommelige humør, som ellers præger hr. Aage Frandsen, ved at sige, at der er ikke tænkt på, at det skal være en statsbureaukrat, hvad sådan en så ellers er for en. Der er faktisk tale om en uafhængig person, som selvfølgelig skal nyde respekt i det politiske system, i det offentlige system, der skal være den uafhængige offentlige repræsentant i ATP's repræsentantskab. Det kunne vi selvfølgelig have skrevet lidt mere præcist i bemærkningerne, at det altså ikke skal være en kontorchef i Arbejdsministeriet eller i Finansministeriet eller i Erhvervsministeriet, eller hvor man nu kan finde – i gåseøjne – statsbureaukrater.

Jeg har så fornemmet, at der ikke er helt enighed om, hvorvidt det nu er nok i forhold til åbenheden. Jeg bed mærke i, at hr. Bendt Bendtsen i virkeligheden satte spørgsmålstegn ved, om der overhovedet skulle en offentlig repræsentant ind, fordi ATP som administration, som ansvarlig for lønmodtagernes indbetalinger og også arbejdsgivernes indbetalinger, faktisk gør det ganske godt. Den opfattelse deler jeg egentlig, så jeg opfattede i virkeligheden den konservatives ordførers forslag som at sætte spørgsmålstegn ved, om der overhovedet skulle en repræsentant ind. Det er det ene yderpunkt, og det andet yderpunkt er i virkeligheden, om det så er nok med én repræsentant, og hvor mange repræsentanter der eventuelt skal til for at imødekomme SF's og Enhedslistens ønsker om en